



عفونت ویروسی هپاتیت ب Hepatitis B Virus Infection

عفونت ویروسی هپاتیت ب چیست؟

هپاتیت ب نوعی بیماری کبد است که عامل آن ویروس هپاتیت ب (HBV) می‌باشد.

نشانه‌های این بیماری کدامند؟

پس از ورود ویروس به بدن شما، ممکن است هفته‌ها تا ماه‌ها طول بکشد تا نشانه‌های بیماری پدیدار شوند. نشانه‌های بیماری HBV ممکن است شامل کوفتگی مفرط، تب، تهوع و استفراغ، بی‌اشتهایی، شکم درد، ادرار کدر، مدفوع رنگ روشن، درد مفاصل و یرقان (زردی پوست و چشمها) باشد.

بسیاری از کسانی که به هپاتیت ب مبتلا می‌شوند نشانه‌های بروز نمی‌دهند و ممکن است ندانند که به این بیماری مبتلا هستند.

عفونت ویروسی هپاتیت ب چقدر شایع است؟

در نتیجه‌ی برنامه‌های منظم واکسیناسیون نوزادان، دانش‌آموزان و بزرگسالان در معرض خطر بالا، تعداد مبتلایان به HBV هر ساله کمتر می‌شود.

ویروس هپاتیت ب چگونه گسترش می‌یابد؟

هپاتیت ب از طریق تماس با خون آلوده و سایر مایعات بدنی فرد آلوده به عفونت HBV گسترش می‌یابد. خون، منی و مایعات واژن بالاترین میزان ویروس را دارند. انتقال ویروس می‌تواند به شیوه‌های زیر روی دهد:

- استفاده‌ی مشترک از لوازمی که امکان دارد به خون آلوده شده باشند مانند مسواک، نخ دندان، تیغ اصلاح
- آمیزش جنسی بدون محافظت با فرد آلوده به ویروس هپاتیت ب
- استفاده‌ی مشترک از لوازم استنشاق، کشیدن یا تزریق مواد مخدر با کسی که مبتلا به عفونت HBV است، از قبیل نی، پیپ، قاشق، کوکر و سوزن
- گاز گرفتن فرد آلوده به عفونت HBV به طوری که خون بیاید
- از مادری مبتلا به عفونت HBV به نوزاد قبل یا در هنگام زایمان

- کارهایی که مستلزم سوراخ کردن پوست هستند، مانند خالکوبی، سوراخ کردن بدن، طب سوزنی یا الکترولیز، چنانچه دستگاه به ویروس آلوده باشد

- مراقبتهای پزشکی در مکانهای فاقد اقدامات کنترل عفونت
- تزریق خون یا عمل جراحی قبل از 1970 در کانادا

چگونه ویروس هپاتیت ب گسترش نمی‌یابد؟

ویروس هپاتیت ب به شیوه‌های زیر گسترش نمی‌یابد:

- بوسیدن، بغل کردن، یا دست در دست گذاشتن
- استفاده از ظروف یا قاشق و چنگال یا غذای مشترک
- سرفه یا عطسه
- از طریق آب یا غذا
- شیر مادر، مگر اینکه نوک پستان ترک خورده و خون بیاید

اگر در معرض ویروس هپاتیت ب قرار گرفته باشم چه باید بکنم؟

هر چه زودتر مراقبتگر بهداشتی خود را ببینید. اگر سری واکسنهای هپاتیت ب را تکمیل نکرده‌اید یا قبلاً به عفونت هپاتیت ب مبتلا نبوده‌اید، ممکن است واکسن ایمن گلوبولین هپاتیت ب (HBIG) و/یا واکسن هپاتیت ب توصیه شود.

اگر واکسن ایمن گلوبولین هپاتیت ب (HBIG) توصیه شود، در صورتی بهترین کارایی را دارد که هر چه زودتر، در بهترین حالت تا 48 ساعت پس از قرار گرفتن در معرض ویروس داده شود. بسته به نوع در معرض قرار گرفتن، ممکن است HBIG تا 14 روز پس از قرار گرفتن در معرض ویروس داده شود.

چگونه می‌توانم تشخیص دهم که به عفونت ویروسی هپاتیت ب مبتلا هستم؟

مراقبتگر بهداشتی شما می‌تواند آزمایش خون سفارش دهد تا معلوم شود که به عفونت HBV جدید مبتلا شده‌اید یا قبلاً به این ویروس آلوده بوده‌اید.

امکان دارد که 4 تا 12 هفته پس از قرار گرفتن در معرض ویروس طول بکشد تا معلوم شود که به آن آلوده شده‌اید یا خیر. تا زمانی که پزشکتان آلوده نبودن شما را تأیید نکرده است،

ممکن است باعث گسترش عفونت HBV شوید. برای اطلاع از چگونگی پیشگیری از گسترش عفونت HBV موارد زیر را ببینید.

بسیاری از بزرگسالانی که دچار عفونت شده‌اند در مدت 6 ماه از ویروس پاک می‌شوند و به طور کامل بهبود می‌یابند. به این حالت عفونت حاد HBV گفته می‌شود. کمتر از 5 درصد بزرگسالان سالم به عفونت مزمن مبتلا می‌شوند. بیشتر نوزادانی که در زمان تولد آلوده می‌شوند، بیماریشان به عفونت مزمن تبدیل می‌شود. کسانی که عفونت مزمن HBV دارند می‌توانند آن را به دیگران منتقل کنند. عفونت دراز مدت ممکن است به زخم کبد، موسوم به سیروز، شود که می‌تواند به نارسایی کبد و/یا سرطان در شمار کمی از افراد شود.

اگر عفونت ویروسی هیپاتیت ب داشته باشم چه باید بکنم؟

اگر عفونت HBV دارید، مهم است که به هر کسی که در معرض خون یا مایعات بدنی شما بوده است بگویید که مبتلا به عفونت HBV هستید، از جمله اعضای خانواده، تماسهای جنسی یا هر کسی که از لوازم مصرف مواد مخدر مشترک با شما استفاده کرده است. چنین افرادی، با توجه به نوع در معرض قرار گرفتن و سابقه‌ی واکسیناسیونشان، ممکن است لازم باشد که واکسن ایمن گلوبولین هیپاتیت ب (HBIG) و/یا واکسن هیپاتیت ب دریافت کنند.

عفونت HBV مزمن درمان ندارد اما مداوایی وجود دارد که می‌تواند آسیب به کبد شما را کند کند. مراجعه‌ی مرتب به مراقبتگر بهداشتی‌تان می‌تواند نحوه‌ی کارکرد کبد شما و نیز احتیاج به مداوا را روشن کند. درخواست انجام آزمایش خون کنید تا در مورد ابتلا به هیپاتیت سی و اچ‌آی‌وی و نیز واکسنهای پیشگیری از هیپاتیت آ، بیماری پنهان و موکوک و آنفلوآنزا بررسی شود.

چگونه می‌توانم از گسترش عفونت ویروسی هیپاتیت ب جلوگیری کنم؟

واکسنهایی برای جلوگیری از عفونت HBV وجود دارد. واکسن عفونت HBV برای نوزادان، افرادی که از سال 1980 به بعد متولد شده‌اند و به گروه‌های در معرض خطر معینی مانند تماسهای جنسی و خانوادگی افراد مبتلا به عفونت HBV رایگان می‌باشد.

می‌توانید با اقدامات زیر احتمال انتقال این ویروس به دیگران را کاهش دهید:

- اگر باردار هستید با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید چرا که خطر انتقال ویروس به فرزندان وجود دارد. این خطر با دادن واکسن HBIG و نوبت اول سری واکسن

HBV به نوزاد در هنگام تولد می‌تواند تا حد زیادی کاهش داده شود. برای کاهش بیشتر خطر انتقال ویروس به نوزاد، ممکن است داروهای ضد ویروسی قبل از زایمان برای شما توصیه شود

- از لوازم استنشاق، کشیدن یا تزریق مواد مخدر، از قبیل نی، پیپ، قاشق، کوکر و سوزن به طور مشترک استفاده نکنید
- در هنگام آمیزش جنسی واژنی یا مقعدی از کاندوم استفاده کنید
- خون، منی، اندام یا بافتهای بدن خود را اهدا نکنید
- تیغ اصلاح، مسواک، خلال دندان، سوهان ناخن، یا سایر لوازم مراقبت شخصی یا لوازم پزشکی که ممکن است آلوده به مقدار اندکی خون باشند را با دیگران به اشتراک نگذارید
- تمام زخمهای باز و بریدگی‌ها را تا زمان بهبودی باندبندی کنید
- تمام لوازمی که در تماس با مایعات بدنی شما قرار می‌گیرند، مانند لوازم مورد استفاده برای خالکوبی یا سوراخکاری بدن، را به خوبی استریلیزه کنید
- با استفاده از محلول سفید کننده بخشهایی از خانه یا لوازم شخصی‌تان که احتمال دارد به خون آغشته شده باشند را تمیز کنید. 9 واحد آب را با 1 واحد سفید کننده مخلوط کنید

برای آگاهی بیشتر

- [HealthLinkBC File #25a](#) واکسن هیپاتیت ب
- [HealthLinkBC File #25b](#) ایمن گلوبولین هیپاتیت ب
- [HealthLinkBC File #25c](#) واکسن هیپاتیت ب برای نوزاد
- [HealthLinkBC File #25d](#) حفاظت از نوزادان در برابر هیپاتیت ب در هنگام تولد
- [HealthLinkBC File #40d](#) زندگی سالم همراه با عفونت ویروسی هیپاتیت ب
- [HealthLinkBC File #97](#) تماس با خون یا مایعات بدنی: پیشگیری از عفونت



BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority

برای دیگر پرونده‌های آگاهی‌رسانی هلت‌لینک‌بی‌سی، از وبسایت www.HealthLinkBC.ca/healthfiles، یا واحد بهداشت همگانی محل زندگی خود دیدن کنید. برای دریافت اطلاعات و راهنمایی‌های بهداشتی غیر اضطراری، از وبسایت www.HealthLinkBC.ca دیدن کنید یا با شماره 1-8-1 (به رایگان) تماس بگیرید. برای کمک به ناشنوایان یا کم‌شنوایان، با 1-7-1 تماس بگیرید. در صورت درخواست، خدمات ترجمه به بیش از 130 زبان ارائه می‌گردد.